

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **N.**, so sídlom v **N.**, IČO: **X.**, proti žalovanej **H. S.**, bývajúcej v **N.**, zastúpenej JUDr. **G. S.**, advokátom so sídlom v **K.**, o **zaplatenie 191,73 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 5 C 241/1998, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 4. októbra 2012 sp.zn. 8 Co 41/2012 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa žalobou z 15. mája 1998 domáhal od žalovanej pôvodne zaplatenia istiny 30 397 Sk (1 009 Eur) s príslušenstvom z titulu nedoplatku na nájomnom za obdobie od 1. januára 1995 do 31. decembra 1997.

Okresný súd Nové Zámky v poradí piatym rozsudkom zo 7. novembra 2011 č.k. 5 C 241/1998-472 uložil žalovanej (potom, čo bolo predchádzajúcimi rozhodnutiami právoplatne konanie sčasti zastavené a sčasti bola žaloba zamietnutá) povinnosť zaplatiť žalobcovi 191,73 Eur s poplatkom z omeškania 2,5 % za každý deň omeškania zo sumy 35,95 Eur od 23. mája 1999 do zaplatenia, zo sumy 120,73 Eur od 23. mája 1999 do zaplatenia a zo sumy 54,94 Eur od 14. júna 1998 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej zaviazal prvostupňový súd v uvedenej lehote žalovanú na zaplatenie 282,07 Eur žalobcovi z titulu náhrady trov konania a 633,47 Eur na účet Okresného súdu Nové Zámky z titulu náhrady trov konania štátu. Znaleckým dokazovaním mal za preukázané, že žalobca ako prenajímateľ pri vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním bytu žalovanej ako nájomníčke v rokoch 1995 až 1997 postupoval v súlade s platnou legislatívou a tiež bolo ustálené, že žalovaná neplatila nájomné a poplatky s nájmom

bytu spojené riadne a včas, v dôsledku čoho jej vznikol nedoplatok vo výške žalovanej sumy, k zaplateniu ktorej bola zaviazaná.

Krajský súd v Nitre na odvolanie žalovanej rozsudkom zo 4. októbra 2012 sp.zn. 8 Co 41/2012 napadnutý prvostupňový rozsudok vo veci samej potvrdil. V časti výroku o trovách konania účastníkov zmenil napadnutý rozsudok tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania a v časti výroku o trovách konania štátu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobcu zaviazal zaplatiť na účet Okresného súdu Nové Zámky sumu 233,76 Eur a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť sumu 399,72 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Odvolací súd poukázal na správne závery súdu prvého stupňa vo veci samej a dodal, že žalovaná ako nájomníčka družstevného bytu mala povinnosť platiť zálohové platby určené žalobcom ako prenajímateľom, že žalobca nepoberajúci (čisté) nájomné má podľa stanov právo ich určiť a rozpočítať nájomníkom do nich všetky náklady súvisiace s vlastníctvom domu a s nájmom bytov, vrátane nákladov na daň z nehnuteľnosti a nákladov na ich opravu. Tvrdenie žalovanej o splatení anuity bytu už v marci 1995 nebolo preukázané a správnosť rozúčtovania nákladov za jednotlivé roky vychádzala zo znaleckých zistení.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu ako odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, v ktorom opísala skutkový stav a doterajší priebeh konania. Namietala žalobcom nesprávne vyúčtovaný nedoplatok na nájmomnom.

Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpená (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. V zmysle odseku 5 tohto ustanovenia totiž dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Ak je však predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie v takomto prípade nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Dňa 15. mája 1998, kedy bol podaný návrh na Okresný súd Nové Zámky, bola výška minimálnej mzdy podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zákona č. 90/1996 Z.z. o minimálnej mzde 3 000 Sk a jej trojnásobok predstavoval 9 000 Sk (298,75 Eur). Suma 191,73 Eur, ktorá ostala predmetom dovolacieho konania (na príslušenstvo sa neprihliada), teda neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy v deň podania návrhu na prvostupňovom súde, preto dovolanie žalovanej v tejto veci nie je prípustné podľa ustanovenia § 238 ods. 5 O.s.p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta prvá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Žalovaná procesné vady konania podľa § 237 O.s.p. nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Prípustnosť dovolania preto ani z týchto ustanovení vyvodit' nemožno.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p. a jeho prípustnosť nevyplýva ani z § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovanej smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., odmietol. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. novembra 2013

JUDr. Daniela Š v e c o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

